

РЕШЕНИЕ

№ 8882

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **13281** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 172, ал. 5, вр. чл. 171, т. 1, б. "З" Г)Г) от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от Т. Р. Й., от [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-1772111/02.12.2025 г., издадена от командир отделение към - СДВР, 01РУ СДВР, с която за нарушение на чл. 140, ал. 1, пред. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. З)Г) ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваната заповед. Оспорва се компетентността на органа, който я е издал, счита, че липсва правно основание да се санкционира водач, който управлява автомобила, като твърди, че жалбоподателят не е знаел, че регистрацията на автомобила, който не е негова собственост е прекратена, същият е ползвател на автомобила по силата на договор за наем. Твърди, че нарушението не може да се отнесе към ползвател на автомобил, а само към собственика, както и че ползвателят не може да установи дали и кога е служебно прекратена регистрацията. Оспорва извода, че виновно е извършил нарушението, деянието по чл. 175 ал.3 от ЗДвП е само умишлено, а в случая умисъл не се доказва, не става ясно какво нарушение е извършена поради липса на мотиви. Сочи, че мярката не е съразмерна на нарушението. По тези съображения се иска оспорената заповед да бъде

отменена.

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът не се явява, не се представлява. В писмо за изпращане на преписката изразява възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателя.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-1772111/02.12.2025 г., издадена от командир отделение към - СДВР, 01РУ СДВР, на Т. Й. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "З" Г)Г) ЗДВП, а именно временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДВП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Заповедта е връчена на адресата си на 02.12.2025 г., а жалбата срещу нея е входирана на 03.12.2025 г.

Заповедта е обоснована с това, че на 02.12.2025 г. около 00: 10 часа в [населено място] по [улица]управлява лек автомобил Л. Р. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Амарант МР“ ЕООД, като след извършена проверка се установило, че автомобила е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 ЗДВП, поради непререгистриране на превозно средство в законно установения срок, от 26.11.2025 г. Така описаното нарушение е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДВП. За същото нарушение на 25.09.2025 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 4627855.

По делото като писмени доказателства са приети документите съдържащи се в административната преписка, вкл. справка за картон на водача/л.98-101/, издадена по отношение на Т. Й., удостоверения за раждане, АУАН №3938108, възражение срещу АУАН Заповед № 513з-3993/12.04.2024 г. на Директор на СДВР за назначаване на Ю. Й. на длъжност „командир на отделение“ в 01 РУ СДВР, Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. на директор СДВР за определяне на длъжностни лица, които да издават ЗППАМ и Заповед№8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи за определяне на службите за контрол по ЗДВП, справка за прекратена регистрация на МПС, АУАН и сведение, договор за наем на автомобил.

Видно от справка за регистрация на автомобила на 24.09.2025г. е регистриран договор за продажба с последен собственик „Амарант МР“ ЕООД, като регистрацията е служебно прекратена на 26.11.2025г. поради невалидни табели и номер /л.87-88/.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 172, ал. 1 ЗДВП. Видно от цитираните заповеди издателят на акта е териториално и материално компетентен.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. з), г) ЗДВП принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство се прилага на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по

чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5. Доколкото се касае до управление на дерегистрирано МПС, относима е разпоредбата на чл. 175, ал. 3 ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

ПАМ не е административно наказание и се прилага без оглед на вината, поради което неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя относно различните форми на вина. ПАМ се прилага заради обективното противоправно поведение, констатирано по съответния ред, без оглед на субективното отношение на дееца към него.

В настоящият случай е налице служебно прекратяване на регистрацията, но то е следствие от неизпълнение на задължението за регистрация на автомобила след придобиването му. Т. е. тук сроковете и служебните действия са изцяло следствие от поведението на лицето, като неизпълнението на задължението за регистрация на МПС от страна на собственика води до прекратяване на регистрацията на МПС по реда на чл. 143, ал. 15 ЗДвП. Обратното би означавало да се приеме, че закона създава презумпция за незнание у лицето, в т. ч. и за задължението му да пререгистрира МПС след като го е придобило, което обезсмисля както двумесечният срок за пререгистрация, така и въобще изискванията за регистрационен режим на МПС в страната.

В заповедта са посочени правните основания за издаване на акта - чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, са посочени съставеният АУАН серия GA № 3938108г, фактическата обстановка във връзка с констатираното нарушение, както и нарушената правна норма. Словесното описание на нарушението в АУАН ясно и в достатъчна степен индивидуализира деянието, като е налице съответствие на фактическите с посочените правни основания за прилагане на процесната ПАМ. Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и писмената форма на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, настоящият състав на съда приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

Процесният акт е издаден при спазване на приложимите административнопроизводствени правила, с оглед спецификата на мерките по чл. 171 ЗДвП. Разпоредбата на чл. 172, ал. 5 ЗДвП препраща към АПК единствено по отношение на обжалването на заповедта за налагане на ПАМ. В случая, оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена след като административният орган е съобразил констатираното нарушение, установено със съставения АУАН, при съблюдаване на основните принципи на административния процес - преди да издаде заповедта за прилагане на ПАМ е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая - както е регламентирано в чл. 35 АПК, принципа за законност - чл. 4, ал. 2 АПК и принципа за служебното начало в административния процес - чл. 9, ал. 2 АПК. Съдът намира, че органът не е допуснал нарушение на административно-производствените правила, което да обосновава извод за наличие на основания за отмяна на оспорения акт.

Съгласно чл. 171, ал. 1 ЗДвП, принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, т. е. тези мерки са от вида на преустановяващите и превантивни

ПАМ. Сред една от хипотезите на чл. 171, т. 1, б. 3) ЗДвП за прилагане на водач на принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване въпроса за отговорността, е и случаят, в който водач управлява МПС, след като е извършил нарушение, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява МПС, в конкретния казус – такова по чл. 175, ал. 3 ЗДвП. В случая от жалбоподателят не се оспорва, че е управлявал процесния автомобил, т. е. че е бил водач на МПС по смисъла на чл. 175, ал. 3 ЗДвП. Безспорно се установява, че към момента на проверката управляваният от него автомобил е бил с прекратена регистрация, поради непрегистриране на МПС в законно установения срок.

Служебно, с отбелязване в Националния регистър на пътните превозни средства, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство или в случаите, когато собственикът е починал и в шестмесечен срок от настъпване на това обстоятелство не е заявена промяна в данните за собственика.

Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен акт за административно нарушение от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на обратното. В конкретния случай констатациите в акта за установяване на нарушението не са опровергани от жалбоподателя въпреки дадените му указания и възможност да направи това в рамките на съдебното производство.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е бил наясно с обстоятелството, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. Жалбоподателят, след като е приел да управлява лек автомобил от друго лице, е придобил качеството на водач на това МПС и като такъв е бил длъжен да се осведоми дали автомобилът има действаща регистрация. Обстоятелството, че регистрационните табели на автомобила не са били свалени, не освобождава водача от отговорност. Всеки правоспособен водач на МПС преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, в това число и дали управляваното от него МПС е регистрирано по надлежен ред, преминало технически преглед, дали за него има сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на водач" и пр.

Следва да бъде посочено, че в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "з", г) от ЗДвП административният орган действа при условията на обвързана компетентност и следователно при установяване на фактическите основания, визирани в хипотезата на правната норма, както е в настоящото производство, административният орган няма право на избор или на свободна преценка дали да наложи принудителната административна мярка или не, а в условията на обвързана компетентност е длъжен да издаде административен акт с указаното от закона съдържание.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. Последно и ал. 5, изр. 2 АПК,

Административен съд – София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Р. Й., от [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № ГРАМ-1772111/02.12.2025 г., издадена от командир отделение към - СДВР, 01 РУ СДВР, с която за нарушение на чл. 140, ал. 1, пред. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.